

MOOTTORI- TIETÄ METSÄÄN

*Helsingin keskustassa asuva
Kirsi Uotila on onnellinen etä-
metsänomistaja: omille palstoille
on matkaa vain reilu tunti.*

TEKSTI JA KUVAT MARKKU PULKKINEN

"Olen antanut metsästys-
seuralle luvan metsästää
maillani. Hirvituhoilta ei voi
silti kokonaan välttyä. Jätän-
kin mäntytaimikot hieman
ylitiheiksi", Kirsi Uotila sanoo.

METSÄNOMISTAJA Kirsi Uotila

Ammatti: metsätalous-
yrittäjä

Ikä: 55 vuotta

Kotikunta: Helsinki

Metsät: omistaa viisi
metsätalaa Hattulassa

Harrastukset: metsä-
taitokilpailut ja metsä-
asioihin vaikuttaminen

Uotila ajelee lähes viikoittain metsäpals-toilleen Hattulaan mutta palaa yhtä mielellään takaisin Helsinkiin.

Kirsin vinkit

- Käy kursseilla.** Se on hyödyllistä ja mukavaa ja tapahtuu muista.
- Kuuntele ammattilaisia,** mutta muista, että olet itse vastuussa päätöksistä.
- Tee metsänhoitotyöt** ajallaan.
- Älä yliarvioi** aikaasi ja mahdollisuuksiasi metsänhoidossa.
- Hyödynnä sähköiset työkalut,** esimerkiksi Metsään.fi.
- Ota selvää** kaavoituksesta. Käytä lunastuksissa ammattilaisen apua.
- Liity etämetsänomistajien** yhdistykseen.

O n perjantai, ja **Kirsi Uotila** kääntää autonsa nokan Helsingin Töölöstä kohti Hämeenlinnan moottoritietä. Sadan kilometrin päässä Hattulassa odottavat omat metsäpalstat, joilla aktiivinen metsänomistaja käy sulan maan aikaan lähes viikoittain. Kesän sateiden syömän metsätien päässä Uotila nostaa raivaussahan tottuneesti valjaisiin ja jatkaa neljän hehtaarin urakkaansa. Syksyn upeat sääat ovat suosineet taimikonhoitoa, vaikka nyt vähän tihuuttaakin. ”Olen onnellisessa asemassa, sillä monen muun Helsingissä asuvan metsänomistajan metsät sijaitsevat usean sadan kilometrin päässä”, Uotila tietää. Nykyisin Hattulassa käyminen on vielä helpompaa, sillä Uotila osti pari vuotta sitten miehensä kanssa kunnalta vanhan kiinteistön, jossa voi yöpyä. ”Yövyin joskus aikaisemmin oppilaitosten asuntoloissa. Muidenkin etämetsänomistajien kannattaa kysyä tätä mahdollisuutta. Hinta on edullinen, ja työpäivän jälkeen sinne on mukavampi mennä kuin hotelliin”, Uotila vinkkaa.

Ensin koulun penkille

Helsingissä varttuneesta Kirsi Uotilasta tuli metsänomistaja reilut kymmenen vuotta sitten, kun hän peri suvultaan viisi metsätilaa. Jo aikaisemmin hän oli ollut metsiä omistavien perikuntien ja yhtymien osakas. Aivan ensimmäiseksi Uotila teetti metsistään metsänhoitosuunnitelman metsäkeskuksella. Hän selvitti myös metsätiloilleen johtavien teiden tienkäyttöoikeudet. Yhteen tiehen ei ollut käyttöoikeutta, joten sen osalta piti liittyä tiekuntaan. Metsävakuutukset Uotila hoiti myös heti kuntoon. Yksin metsää omistava tuore metsänomistaja halusi tuekseen ammattilaisen, joka pystyisi neuvomaan metsäasioissa kädestä pitäen. Hyvä asiantuntija löytyikin aluksi paikallisesta metsänhoitoyhdistyksestä. Yhteyshenkilö kuitenkin vaihtui hetken päästä, eivätkä asiat enää edenneetkään sovitusti. Hakkuualueen istuttamista joutui odottamaan kaksi vuotta, vaikka tilaus oli tehty puukaupan yhteydessä. Neuvoja ei vaivautunut hoitamaan edes isoa valtakirjakauppaa. Huonojen kokemusten vuoksi Uotila alkoi opiskella itse metsäalaa. ”Löysin hyviä peruskursseja metsäkeskuksesta ja oppilaitoksista. Niiden myötä hurahdin lopullisesti metsäalaan. Parhaillaan suoritan metsätalousyrittäjän ammattitutkintoa Hyriassa Hyvinkäällä”, Uotila kertoo.

”Opiskelu jatkuu ikuisesti, sillä koulutuksissa saa tiedon lisäksi hyviä kontakteja muihin metsänomistajiin. Keskustelut ovatkin usein kurssien parasta antia. Kursseilla myös virkistyy.”

Saha verkkokellarissa

Kun metsäkräpänen puraisi kunnolla, piti hankkia myös hoitokalustoa ja käydä moottori- ja raivaussahakurssit. ”Ostin raivaussahan ja kuljettelin sitä säilöön kerrostalon sokkeloiseen kellariin. Kerran vanhaan maastoautooni murtauduttiin Töölössä, ja siellä oli aivan uusi moottorisaha. Se ei kuitenkaan kaupunkilaisvarkaille kelvannut”, Uotila nauraa. Vaikka Uotila opiskeli metsäalaa, hän halusi metsäammatillaisen avukseen. Lopulta sellainen löytyi – oikeastaan kaksikin. Metsäpalvelu Tavastian metsäpalveluyrittäjä **Kari Jussila** vastaa metsätöistä ja hoitaa puukauppoja. Toinen ammattilainen, metsäpalveluyrittäjä **Kari Kallela**, puolestaan neuvoo metsänhoitoon liittyvissä asioissa. Uotila korostaa luotettavien ammattilaisten merkitystä. ”Kun löydät hyvän asiantuntijan, pidä hänestä kiinni. Jos jonkun tahon palvelu ei miellytä, vaihtoehtoja onneksi on.” Puukaupoissa Uotila neuvoo aloittamaan yhteistyön ostajien kanssa ensin pienellä kaupalla. Silloin näkee, kuinka yhteistyö ja korjuu sujuvat. Jos kaikki menee hyvin, voi tehdä huoletta suuremmankin kaupan.

Tavanomaista metsätaloutta

Uotila harjoittaa viidellä metsäpalstallaan tavanomaista metsätaloutta. Päätehakkuita ja harvennuksia tehdään aina, kun metsä niitä vaatii. Varsinaisia suojelualueita ei ole. Kerran Uotila tarjosi vanhaa kuusikkoa Metso-ohjelmaan, mutta se ei siihen kelvannut. Puun myynnit Uotila hoitaa yleensä yhdessä Kari Jussilan kanssa. ”Täällä Etelä-Suomessa on onneksi paljon toimijoita. Kerran hoidin puukaupan itse ja sain kahdeksan tarjousta. Kaikki ostajat kävivät pyynnöstäni myös paikan päällä arvioimassa hakattavan alueen”, Uotila kiittelee. Uotila tekee mieluiten taimikonhoitoa ja ennakkoraivauksia. Istutukset hän teettää ne muilla, koska ei itse ehtisi istuttaa taimia juuri oikeaan ajankohtaan. Seudun pitkän asutushistorian Uotila haluaa ottaa huomioon metsänhoidossaan. Hattulan keskiaikaiset maisemat ovat hänelle tärkeitä, koska hän on lapsuudessaan viettänyt siellä paljon aikaa. Katajatkin hän jättää aina kasvupaikoilleen.

”Lempipaikka omissa metsissäni on Parolanharjun rinne, josta näkee hyvin Hattulan keskiaikaisen kirkon.”

Aktiivinen vaikuttaja

Uutena metsänomistajana Uotila etsi sopivaa yhteisöä Helsingistä ja löysi lopulta Pääkaupunkiseudun Metsänomistajien yhdistyksen (PKMO). Siitä tuli hänelle tärkeä ajatustenvaihtofoorumi. Innostuttuaan toiminnasta Uotila toimi kuusi vuotta yhdistyksen hallituksen jäsenenä. ”Yhdistyksen koulutussilloissa saa tärkeää vertaistukea muilta metsänomistajilta. Suosittelen ehdottomasti etämetsänomistajien yhdistyksiin liittymistä. Siellä on samassa tilanteessa olevia ihmisiä, jotka jakavat tietoa toisilleen ja tarvittaessa voidaan vaikuttaa yhdessä myös edunvalvonta-asioissa”, Uotila kannustaa. Aktiivinen vaikuttaja on aiemmin ollut myös Metsänhoitoyhdistys Kanta-Hämeen valtuuston jäsen ja on edelleen Metsäliitto Osuuskunnan edustajiston jäsen. ”Vaikuttaminen on kiinnostavaa. On mukava päästä kertomaan erityyppisten metsänomistajien näkemyksistä esimerkiksi maa- ja metsätalousministeriön työryhmissä. Ja meitä myös kuunnellaan”, Uotila iloitsee. Edunvalvonta-asioista erityisesti maakuntakaavat ja muut kaavat kiinnostavat Uotilaa. Hänen mielestään niiden pitäisi kiinnostaa myös muita metsänomistajia. ”Kaavoilla voidaan hankaloittaa normaalia metsänhoitoa. Jokaisen metsänomistajan pitäisikin selvittää oman alueensa kaavoitustilanne. Monia metsäpalstoja myydäänkin ilman, että myyjä ja ostaja ovat selvittäneet alueen kaavatilanteen. Jos ongelmia kaavoituksen suhteen syntyy, kannattaa ottaa aina ammattilainen avuksi esimerkiksi Maanomistajien Arviointikeskuksesta”, Uotila opastaa.

Metsätuhot huonoin puoli
Metsänhoidon parhaina puolina Uotila pitää uuden oppimista sekä työskentelyä ja liikkumista ulkoilmassa. Hattula ja Helsinki ovat hänelle yhtä tärkeitä paikkoja. ”On aina kiva ajella tänne omaan metsään, mutta yhtä mukavaa on palata kotiin Helsingin keskustaan”, Uotila kertoo silmät loistaen. Huonoja puolia hänen on vaikea metsistä keksiä. ”Tuhot tietysti harmittavat. Myrskytuhoja ei ole viime aikoina ollut, mutta hirvituhoja tulee väkisin etenkin männiköihin”, Uotila pohtii. ●

Uotila on hankkinut metsätöihin lakisääteisen MATA-työtapaturvamakuutuksen ja on liukastumisen jälkeen joutunut myös turvautumaan siihen.

Terä kuntoon ja taimikkoon. Kirsi Uotila kävi äskettäin sahojen huoltokurssin.

Tankkaustauolla on hyvä tankata itekin, ainakin juotavaa.